

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 5 listopada 2015 r.

Poz. 5487

ROZSTRZYGNIECIE NADZORCZE NR IFIII.4131.1.80.2015 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 30 października 2015 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2015 r., poz. 1515) w związku z art. 28 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity Dz. U. z 2015 poz. 199 ze zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Rady Gminy Jeleśnia nr XI/66/2015 z dnia 23 września 2015 r. w sprawie *miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego sołectwa Mutne w gminie Jeleśnia*.

UZASADNIENIE:

Rada Gminy Jeleśnia w dniu 23 września 2015 r. podjęła uchwałę nr XI/66/2015 z dnia 23 września 2015 r. w sprawie *miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego sołectwa Mutne w gminie Jeleśnia*.

W dniu 30 września 2015 r., stosownie do przepisu art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (zwanej dalej: ustawą o planowaniu), Gmina Jeleśnia przekazała organowi nadzoru wymienioną na wstępie uchwałę wraz z załącznikami w celu zbadania jej zgodności z przepisami prawa.

Pismem z dnia 23 października 2015 r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze oraz poinformował Gminę o możliwości złożenia wyjaśnień. Pismem z dnia 29 października 2015 r. znak RPP.6720.ZP.5.2015 Przewodniczący Rady Gminy Jeleśnia przedłożył stosowne wyjaśnienia. Jednak organ nadzoru uwzględnił przedstawione stanowisko jedynie w części.

W toku badania legalności przedmiotowej uchwały organ nadzoru stwierdził, że została ona podjęta z przekroczeniem kompetencji nadanych art. 15 ustawy o planowaniu oraz z istotnym naruszeniem § 4 pkt 9 lit. a oraz lit. b rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587 zwanego dalej rozporządzeniem) w związku z art. 15 ust. 2 pkt 10 ustawy o planowaniu, w zakresie określenia systemów komunikacji.

Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 10 ustawy o planowaniu oraz § 4 pkt 9 lit. a oraz lit. b rozporządzenia, w miejscowym planie obligatoryjnie określa się zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej, zawierające między innymi określenie układu komunikacyjnego i sieci infrastruktury technicznej oraz warunków ich powiązań z układem zewnętrznym. W kwestionowanym planie wyznaczono teren MM29 przeznaczony pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną i zabudowę zagrodową. Teren ten wyodrębniono w otoczeniu terenów leśnych i zieleni nieurządzonej, a więc terenów chronionych przed zabudową. Należy zauważyć, że wymieniony teren nie graniczy bezpośrednio z żadnym z terenów wyznaczonych pod drogi publiczne.

W § 18 ust. 1 przedmiotowego planu ustalono jako zasadę, że tereny obsługiwane będą przez system określony w planie: drogę publiczną klasy L oraz poprzez drogi i ulice wewnętrzne (niezaliczone do żadnej z kategorii dróg publicznych). Jednocześnie w § 18 ust. 5 ustalono że zachowuje się istniejące drogi wewnętrzne oznaczone na mapach ewidencyjnych gruntów, a niewydzielone w planie oraz dopuszcza korzystanie z dojazdów ustanowionych w formie odpowiedniej służebności. W ocenie tutejszego organu wyżej wymienione ustalenia oraz brak określenia skomunikowania terenu MM29, nie spełniają wymogów cytowanych wyżej art. 15 ust. 2 pkt 10 ustawy o planowaniu oraz § 4 pkt 9 lit. a oraz b rozporządzenia. Brak jest bowiem jednoznacznego rozwiązania publicznej obsługi drogowej oraz powiązania z układem zewnętrznym wyżej wymienionego terenu. W wyjaśnieniach gmina wskazała, że powyższy teren obsługiwany jest na podstawie służebności. Istotnie, zgodnie z definicją dostępu do drogi publicznej zawartą w art. 2 pkt 14 ustawy o planowaniu służebność drogowa stanowi taki dostęp. Jednak ustanowienie służebności następuje w odrębnych procedurach określonych przepisami ustawy o gospodarce nieruchomościami i stanowi rozstrzygnięcie o charakterze indywidualnym w konkretnej sytuacji na etapie użytkowania z danej nieruchomości. Plan miejscowy jest natomiast aktem prawa miejscowego i stanowi dokument planistyczny kształtujący politykę przestrzenną gminy. Gmina wyznaczając więc teren przeznaczony pod zabudowę winna określić jego powiązanie z zewnętrznym układem komunikacyjnym.

Nie ustalając powyższego gmina przeniosła obowiązek skomunikowania terenu na jego użytkowników, a realizacja zadań z zakresu dróg publicznych na podstawie art.7 ust. 1 pkt 2 cyt. ustawy o samorządzie gminnym należy do zadań własnych gminy.

Ponadto w § 11 ust. 3 pkt 4 określając zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, dla obiektów objętych w planie ochroną Rada Gminy Jeleśnia ustaliła, że: „w przypadku konieczności spowodowanej udokumentowanym złym stanem technicznym obiektów oraz utratą wartości zabytkowych, dopuszcza się ich rozbiórkę; w wyżej wymienionym przypadku rozbiórka obiektu winna być poprzedzona wykonaniem inwentaryzacji technicznej i dokumentacji fotograficznej lub karty ewidencji zabytku”.

Powyższe ustalenie narusza art. 94 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej stanowiący że: „Organy samorządu terytorialnego oraz terenowe organy administracji rządowej, na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie, ustanawiają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów”, a także art. 4 ust.1 określający władztwo planistyczne gminy oraz art. 15 ustawy o planowaniu stanowiący co podlega regulacji w planie miejscowym. Zgodnie bowiem z przywołanymi normami w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego następuje: ustalenie przeznaczenia terenu, rozmieszczenie inwestycji celu publicznego oraz określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy, zaś w art. 15 ust. 2 i 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym ustawodawca w sposób enumeratywny wymienia materię mogącą podlegać regulacji w planie miejscowym. Cytowane ustalenie wykracza poza uprawnienia określone w przytoczonych powyżej przepisach, nakładając na inwestora dodatkowe wymogi wykonania inwentaryzacji technicznej i dokumentacji fotograficznej lub karty ewidencji zabytku. Rada gminy nie posiada kompetencji do nakładania na inwestorów sporządzania powyższych dokumentacji. Ustalając zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej w myśl art. 15 ust. 2 pkt 4 w związku z § 4 pkt 4 rozporządzenia gmina winna wypełnić powyższe poprzez określenie obiektów i terenów chronionych ustaleniami planu miejscowego oraz poprzez ustalenie dla nich nakazów, zakazów, dopuszczeń i ograniczeń w zagospodarowaniu terenów.

Biorąc powyższe pod uwagę należy uznać, że uchwała Rady Gminy Jeleśnia nr XI/66/2015 w miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego sołectwa Mutne w gminie Jeleśnia narusza wymienione w niniejszym rozstrzygnięciu nadzorczym przepisy, a stwierdzenie jej nieważności w całości stało się konieczne i uzasadnione.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach za pośrednictwem organu nadzoru - Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od jego doręczenia.

z up. WOJEWODY ŚLĄSKIEGO
Dyrektor Wydziału Infrastruktury

Bożena Goldamer-Kapała